

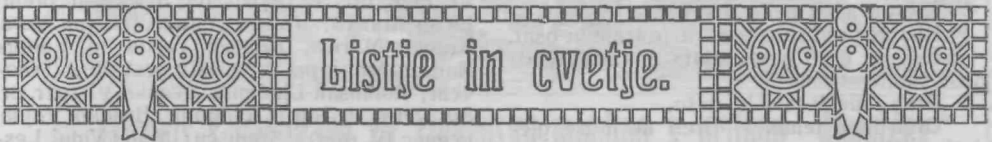
Zabavni dogodki iz minulosti.

Po raznih virih nabrala Gnjevoš in Internus.

8. Kdo je večji mojster?

Slavna glasbenika Mozart in Haydn sta se pričkala, kateri igra spretneje na glasovir. Zmenita se, da naj postavita drug drugemu note, katere naj igra. Najprej napiše Haydn Mozartu težko skladbo. Mozart sede ter igra gladko in brez težave do konca. Nato napiše Mozart Haydn skladbo. Haydn sede in začne veselo igrati. Kar obstane in reče: »Ljubi prijatelj, to ne gre! Te note naj igram z desno roko, te tukaj z levo, a tu v sredi je še ena nota, ki naj jo udarim istočasno z onimi; to je nemogoče!«

»Nič lažjega nego to!« reče Mozart, sede k glasovirju ter igra. Ko pride do onega mesta, ki ga ni zmožgal Haydn, udari tudi z nosom po tipki. Tako je Mozart zmagal.

Zakaj?

IV 11. Zakaj se mladost imenuje pomlad življenja? Res je veliko sličnosti med pomladnim življenjem v naravi in življenjem mladinskim.

a) Spomladi se vse prenavlja. Po zimski je narava takorekoč spala, vse je bilo kakor mrtvo; spomladi pa se obhaja vstajenja praznik; zemlja se obleče v dično zeleno obleko, vso pretkano s pisanim cvetjem; povsod prekrasen razvoj, povsod bujna rast! Ko nastopi poletje, je že vse pripravljeno, da dozore naravni pridelki v poletni toploti. — Enako je pri mladini. Telesne in dušne moči se hitro razvijajo: le nekaj let, in nezmožno dete postane krepak deček, junaški mladenič, ki izvršuje že težka dela. Posebno pa se kaže zadovoljiv napredek v duševnem življenju: kolik zaklad si je pridobil že v prvih letih spomin, kako je napredoval razum, kako se je okrepila volja, kako krasno svetišče je postalo mlado srce! Seveda zamuditi, zanemariti ne sme nihče te zlate dobe. Kar se je v naravi zakasnilo ali zanemarilo spomladi, se ne da več nadomestiti poleti in v jeseni; kar sta mladenič in mladenka zamudila v zorni mladosti, tudi navadno ne nadomestita v poznejših letih: „Kakršna mladost, taka starost.“

b) Pomladno življenje v naravi je rahlo in nežno. Ako nenadno zavejejo mrzli vetrovi, ako slana razprostre svoje belo pregrinjalo, se začne krčiti in rumeneti zelenje po drevju in po tleh, cvetje žalostno vene in gine: uničene so vesele pomladne nade! — Enako gorje lahko napravijo med mladino

telesne nezgode, še bolj pa dušne nevarnosti, po pohujšanju zgodaj zbujene strasti. Blagor onim malčkom, ki srečno prebijajo to nevarno dobo čili in zdravi na telesu ter v svetlem blešku dušne nedolžnosti!

c) Še to moram omeniti, da je pomlad čas veselja in radosti. Kamor se oko ozre, povsod vse polno mične lepote, saj je radodarna vesna oblekla naravo v najlepšo obleko. Od vseh strani pozdravljajo naše uho raznovrstni prijetni glasi veselih ljudi in živali, zlasti nas oveseljujejo zjutranji in večerni koncerti naših ljubih ptičic. In te milobne pomladne sapice, ta sveži zrak in prijetni vonj pestrega cvetja kako dobro dé in pospešuje zdravje! — O mladini je pa sploh znano, da se zna mojstrsko veseliti. Če mi odrasli učimo deco raznih ved, nas pa nedolžna mladina uči, kako naj si v prid obrabimo zaklade poštenega veselja.

12. Zakaj večkrat nagloma skopni tudi debel sneg? Rekli boste: solnce spomladi topleje sije in ga raztopi. Pa to ni edini in tudi ne glavni vzrok. Ko bi le solnce topilo sneg in led, bi izginjal le po solčnih krajih, in še to le podnevi. Glavni uspeh imajo tu gorki vetrovi. Ti delajo, navadno v zvezi z dežjem, po hribih in dolinah, ponoči in podnevi ter sneg — v pravem pomenu besede — kar izpihajo v kratkem času.

13. Zakaj se zelenje prične najprej v nižavah in le polagoma tudi po hribih in gorah? To je pač vsakemu znano, da je v zraku čimdalje bolj mrz, kolikor bolj se odmika od zemlje v podnebne višave. Solnce sicer gorko sije, toda razgreje le ze-